

¶ fm p̄m in 7° ethicozū: ira nō p̄fecte au-
dit rōnē. z sic irat^o patit̄ rōnis defectū in q̄
conuenit cū stulticia. z p̄p̄ hoc ex stulticia
ozit̄ contumelia s̄z affinitatem quā h̄z cū ira.
¶ Ad t̄tū dō q̄ fm p̄m i 2° rhetorice irat^o
itendit manifestā offēlā: qd nō curat odiēs
z iō cōtumelia q̄ ipoztat manifestā iuriam
magis pertinet ad irā q̄ ad odiū.

Deinde de
Drandū ē d̄ detractōne. ¶ Et
circa hoc q̄runt̄ q̄tuoz. 1° p̄
qd̄ sit detractio. 2° vtrū sit
p̄ctm̄ mortale. 3° de cōpa
ratōe ei^o ad alia p̄ctā. 4° vtrū peccet aliq̄
audiēdo detractōne.

Ad primū sic proce-

dit̄. ¶ Videt̄ q̄ detractio nō sit deniḡtio alie
ne fame p̄ occulta v̄ba ut a q̄busdā diffinit̄.
Occultū. n. z manifestū sūt circūst̄tie non
constituentes sp̄z p̄cti. accidit. n. p̄ctō q̄ a
multis sciat̄ uel a paucis. s̄z illud qd̄ nō cōsti-
tuit sp̄m̄ p̄cti nō p̄inet ad rōnē ip̄s^o: nec d̄
bet poni i ei^o diffinitōe. q̄ ad rōnēz d̄tractō-
nis non p̄inet q̄ fiat per occulta v̄ba. ¶ 1°.
Ad rōnē fame pertinet publica noticia. si q̄
p̄ detractōne denigret̄ fama alicui^o: nō po-
terit̄ h̄ fieri p̄ verba occulta: s̄z p̄ v̄ba in mani-
festo dicta. ¶ 2°. Ille detrahit qui aliqd̄ sub-
trahit vel diminuit de eo qd̄ ē. s̄z q̄nq̄z deni-
grat̄ fama alicui^o etiā si nihil subtrahat a vi-
tate: puta cū aliq̄s vera crimia alicui^o pandit
q̄ nō ois deniḡtio fame ē detractō. ¶ 3°. s̄z
ē qd̄ d̄r̄ ecclias̄tes. x^o. Si mordeat serpens in
silentio nihil eo min^o h̄z q̄ occulte detrah̄t.
q̄ occulte mordere famā alicui^o est detrahē
¶ 4°. dō q̄ facto aliq̄s nocet alteri dupl̄r.
Manifeste quidē sic in rapina vel q̄cūq̄z vi-
olentia illata. Occulte at̄ sicut i furto z vo-
lōsa p̄cussioe. Ita et̄ v̄bo aliq̄s dupl̄r aliq̄e
ledit. ¶ Uno i manifesto. z h̄ sit p̄ contumeliaz:
ut s̄ dictū ē. Alio occulte. z h̄ sit p̄ detractō-
nē. ¶ 5°. h̄ at̄ q̄ aliq̄s manifeste v̄ba s̄ aliū p̄-
fert videt̄ eū parū p̄dere. vñ ex h̄ ipso d̄ho
noz̄at. z iō cōtumelia detrimentū affert. ho-
nozi ei^o i quē p̄fert: s̄z q̄ v̄ba s̄ aliq̄e p̄fert
i occulto videt̄ eū vereri magi q̄ p̄uipendē.
vñ n̄ directe ifert detrimentū honozi s̄z fame
q̄tū h̄ mōi h̄ba occulte p̄ferens q̄tū i ipso
ē eos q̄ audiūt facit malā opinionē h̄re d̄ eo

¶ quē loq̄t̄. h̄. n. intēdere videt̄. z ad h̄ cona-
tur detrahēs ut ei^o verb̄ credat̄. ¶ Uno p̄z q̄ d̄
tractio differt a cōtumelia duplici^o. ¶ Uno
q̄tū ad modū p̄ponēdi h̄ba: qz. s̄. cōtumelio-
sus māifeste s̄ aliq̄e loq̄t̄: detractor aut̄ oc-
culte. Alio q̄tū ad finē itentū: siue q̄tūz ad
nocumentū illatū: qz. s̄. cōtumeliosus dero-
gat honozi: detractor fame. ¶ Ad p̄mū q̄ dō
q̄ i voluntarijs cōmutationib^o ad q̄s reducū-
tur oīa nocumēta p̄rio illata v̄bo vel facto
d̄r̄ificat rōnem p̄cti occultū z manifestū: qz
alia ē rō iuolūtarij p̄ violētā z p̄ ignoziā: qz
ut s̄ dictū ē. ¶ Ad secūduz dicendūz q̄ v̄ba
detractōis dicūt̄ occulta nō simplici^o: s̄z p̄
parationē ad eū de q̄ dicūt̄: qz eo abite z i ḡ-
rante dicunt̄. s̄z cōtumeliosus i facie s̄ boi-
nē loq̄t̄. vñ si aliq̄s de alio male loq̄t̄ coram
multis eo abite detractio ē: si at̄ eo solo pre-
sente contumelia ē: q̄uis etiāz si vni soli aliq̄s
d̄ absente malū dicat: corūpit famā ei^o nō
i toto: s̄z in parte. ¶ Ad t̄tū dō q̄ aliq̄s dici-
tur detrahē nō qz diminuat de vitate: sed qz
diminuit famā ei^o: qd̄ qd̄ sit q̄nq̄z directe.
q̄nq̄z idirecte. Directe qd̄z q̄duplici^o. vno^o
q̄n̄ salū iponit alteri. 2° q̄n̄ p̄ctm̄ adauget su-
is v̄bis. 3° q̄n̄ occultū reuelat. 4° q̄n̄ id qd̄ est
bonū dicit mala itētiōe factū. Indirecte at̄
uel negando bonum alterius uel maliciose
f̄t̄icēdo: uel minuēdo.

Ad secundū sic pro-

cedit̄. ¶ Videt̄ q̄ d̄tractio n̄ sit p̄ctm̄ mortale
Null^o. n. act^o v̄tutis ē p̄ctm̄ mortale. s̄z reue-
lare p̄ctm̄ occultū qd̄ sicut dicit̄ ē ad d̄trac-
tionē p̄inet. ē act^o virtutis vel caritatis dū
aliq̄s fr̄is p̄ctm̄ denūciat ei^o emendationē i-
tendēs: uel etiā ē act^o iusticie dū aliq̄s fr̄ez
accusat. q̄ detractō nō ē p̄ctm̄ mortale. ¶ 1°.
Sup̄ illud p̄. 24°. Cū detractoribus ne cō-
miscaris. dicit glo. Hoc sp̄ali^o v̄itō p̄clit̄
totū gen^o h̄ianū. s̄z nulluz p̄ctm̄ mortale in
toto h̄iano genere inuenit̄: qz multi abstinet̄
q̄ p̄ctō mortali: p̄ctā at̄ venialia sūt q̄ i hoib^o
inueniūt̄. q̄ detractio ē p̄ctm̄ veniale. ¶ 2°.
Aug^o i omel. de igne purgatorio: inter p̄ctā
minuta ponit q̄n̄ cū oī facilitate uel temeri-
tate maledicim^o: qd̄ p̄inet ad detractōne.
q̄ detractio ē p̄ctm̄ veniale. ¶ Sed s̄ est qd̄
addit̄ ut dicit glo. ne leue p̄tē. p̄p̄ h̄ q̄
sistit i verbis. ¶ 3°. dō q̄ sicut s̄ dictum est

peccata verb oꝝ maꝝie sũt ex intẽtiõẽ dicz
 ris diiudicanda. detractio autẽ fm suã rõne
 ordinat ad denigrandũ famã alicui. vñ ille
 p se loquẽdo detrahẽt q ad b de aliq oblog
 tur eo abire ut ei fama denigret. auferre at
 alicui famaz valde gũe est: qz inẽ res tpales
 videt fama eẽ p̃ciosior: p cui defectũ ipedit
 hõ a multis bñ agendis: pp̃t qd d̃r **Eccl. 41º**
Curã habe de bono noie. b. n. magis pmãe/
 bir tibi q̃ mille thesauri magni ⁊ p̃ciosi. ⁊ iõ
 detractio p se loquẽdo eẽ pctm̃ mortale. **Cõ**
tingit tñ qñqz q̃ aliq̃s dicẽ aliq̃ verba p q̃ di
minuit fama alicui: nõ h̃ intendẽs s̃ aliqd
aliud. h̃ at nõ eẽ detrahẽre p se ⁊ formalit̃ lo
quẽdo: s̃ solũ m̃alit̃ ⁊ q̃si p accidẽs. ⁊ sigdẽ
x̃ba p q̃ fama alteri? diminiuit p̃ferat aliq̃s
pp̃t aliqd bonũ uel necũz debitis circũ stã
tys obseruatis nõ eẽ pctm̃: nec p̃t dici õtra
ctio. Si at p̃ferat ex ai leuitate uel pp̃t caz
aliquã nõ necessariã: nõ eẽ pctm̃ mortale: ni
si forte ṽbũ qd d̃r sit adõ gũe q̃ notabilẽ fa
mã alicui? ledat. ⁊ p̃cipue i his q̃ p̃tinet ad
honestatẽ vite: qz h̃ ex ipso gner̃ ṽboz h̃z rõ
nẽ pcti mortalis. ⁊ tenet aliq̃s ad restitutio
nẽ fame: sic ad restitutõẽz cuiuslibz rei sub
tracte eo mõ qd dictum est cũ de restitutõẽ
agere. Ad primuz g̃ dõ q̃ reuelare pctz
occultũ alicui? pp̃t ei? emendationem õnũ
ciando: uel prop̃t bonũ iusticie publice ac
cusando: nõ eẽ detrahẽre ut dictũ eẽ. Ad se
cidũ dõ q̃ glo. illa non dicit q̃ detractio in
toro genẽ humano inueniat: s̃z addit pene: tũ
qz stultoz isinitus est numer?: ⁊ pauci sũt q
abulant p viã salutis. tũ eẽ qz pauci vel nul
li sũt q nõ aliqñ ex ai leuitate aliqd dicunt:
vñ i aliq vel leuit̃ alterius fama minorat: qz
ut d̃r Jaco. 3º. Siqu i x̃bo nõ offendit hic e
pfec? vir. Ad tñũ dõ q̃ Aug? loq̃t i casu
illo q̃ aliq̃s dicẽ aliqd leue malũ de alio. nõ ex
intentione nocẽdi: s̃z ex af leuitate: uel ex la
psu lingue.

Ad tertius sic proce

dit. **Uidet q̃ detractio sit gũ? oib? pctis q̃**
i proximũ õmittũt. Quia sup illud ps: p eo
ut me diligere detrahẽbat mihi. dicit glo.
Uocẽt in mẽbris detrahẽtes x̃po: qz ani
mas creditõzũ itersiciũt: q̃z q̃ ei? carnẽ mox
resurrecturã p̃merũt. Ex q̃ videt q̃ detrac
tio sit gũ? pctm̃ q̃z homicidiũ: q̃to graui? e
occidere aiaz q̃z occidẽ corp?. s̃z homicidiũ

eẽ graui? inter cetera pctã q̃ i primũ cõmittũt
 g̃ detractio eẽ simplicĩt̃ inter oia gũior. **S.**
Detractio videt eẽ gũ? pctm̃ q̃z cõtumelia
qz cõtumeliã p̃t hõ repellẽ: nõ autẽ detrac
tionẽ latentẽ. s̃z cõtumelia videt eẽ mai? pec
catũ q̃z adulteriũ. p h̃ q̃ adulteriũ vnit duos
i vnã carnẽ. cõtumelia at vnitos i multa di
uidit. g̃ detractio eẽ mai? pctm̃ q̃z adulteriũ
qd tñ inter alia pctã q̃ sũt i primũ magnam
gũitãtẽ h̃z. S. Cõtumelia õrit ex ira. õtra
ctio at ex inuidia ut p̃z p̃ Gregl. 3º. moral. sed
inuidia eẽ mai? pctm̃ q̃z ira. g̃ ⁊ detractio eẽ ma
ius pctm̃ q̃z cõtumelia: ⁊ sic idẽ qd p̃us. S.
Tanto aliqd pctz eẽ graui? quãto iduẽ gra
uiore õfectũ. sed detractio iducit gũissimũ
õfectũ. s̃. excecationẽ mentis. Sic. n. Greg?
Quid aliud detrahẽtes faciũt nisi q̃ i pulue
rẽ sufflant. ⁊ i oculos suos trã excitant. ⁊ vñ
plus detractõis sufflant: ide min? hitatis vi
deant. g̃ detractio eẽ gũissimũ pctm̃ inẽ ea q̃
cõmittũt i primũ. S. 3º. Graui? e pecca
re facto q̃z ṽbo. s̃z detractio eẽ pctz x̃bi: adul
teriũ at ⁊ hõicidiũ ⁊ furtũ sũt pctã i factis. g̃
detractio nõ eẽ gũ? ceteris pctis q̃ sũt i primũ
S. dicendum q̃ pctã q̃ cõmittũt i primũ
sũt pensanda p se qd fm nocumẽta q̃ p̃cio
iferũt: qz ex h̃ h̃nt rõnẽ culpe. tãto autẽ e ma
ius nocumẽtũ q̃to mai? bonũ demit. Cũ at
fit triplex bonũ hõis. s̃. bonũ aie bonuz coz
p̃is ⁊ bonũ exteriorũ rez. Bonũ aie qd e ma
ximũ nõ p̃t alicui ab alio tolli nisi occasiõa
lit̃ puta p malã persuasiõẽ q̃ necessitatẽ
nõ infer. S̃z alia duo bona. s̃. cozpis ⁊ ext̃i
õz rez p̃nt ab alio violẽt̃ auferri: s̃z qz bonũ
cozpis p̃minet bono ext̃iorũ rez: grauiora
sũt pctã qbus iferẽt nocumẽtũ cozpi q̃z ea q
bus iferẽt nocumẽtũ ext̃iorib? reb?. vñ inẽ ce
tera pctã q̃ cõmittũt i primũ hõicidiũ gũ
us e p qd tollit̃ vita primũ iã actu ext̃is. õse
quẽter at adulteriũ qd e õ debitu ordinẽ ge
neratõis humane per quã e introitus ad vi
tã. cõsequẽter at sũt ext̃iora bona inter q̃
fama p̃minet diuitijs: eo q̃ p̃pingoz e spi
ritualib? bonis. Cũ d̃r p̃v. 22º. Meli? e no
men bonũ q̃z diuitie multe. ⁊ iõ detractõ s̃z
suũ gen? e mai? pctm̃ q̃z furtũ: min? tñ q̃z ho
mici diũ uel adulteriũ: p̃t tñ eẽ aliud ordo
prop̃t circũstãtias aggrauantes l̃ diminiẽtes
Per accũs at gũitas pcti atẽdĩf ex pte pec
cantis q̃ graui? peccat si ex deliberatõẽ pec
cet q̃z si peccet ex iũfirmitate ul? cautela: ⁊ s̃z

B pectā locutionis habent aliquā leuitatem
in q̄stū de facili ex lapsu lingue pueniūt absq̄
magna p̄meditatione. ¶ Ad primū ḡ dicē
dū q̄ illi q̄ detrahūt x̄po ipediētes fidez mē
brorū ip̄h̄. derogāt diuinitati ei⁹ cui fides i
uitif. vñ n̄ ē simplex detractio: s̄z blaffemia.
¶ Ad secūdu dō q̄ graui⁹ p̄ctm̄ ē contumelia
q̄z detractio i q̄stū h̄z maiore contēptū p̄xi
mi: sicut et rapina ē graui⁹ p̄ctm̄ q̄z furtū ut
s̄ dicēti ē. contumelia at̄ nō est graui⁹ p̄ctm̄ q̄z
adulteriū. nō. n. grauitas adulty p̄fat̄ ex cō
iunctione corporū. s̄z ex deordinatōe gn̄tō
nis humane. cōtumeliosus at̄ nō sufficiēnt̄
causat̄ iūnicitiā i alio: s̄z occasiōalit̄ tāntū di
uidit vnitos i q̄stū. s̄z p̄ mala alteri⁹ pro
mit alios q̄stū i se ē ab ei⁹ amicitia sepat. s̄z
ad h̄ p̄ ei⁹ verba nō cogāt. sic ḡ et detractor
occasiōalit̄ ē h̄cidida: i q̄stū. s̄z p̄ sua v̄ba dat
alteri occasiōē ut p̄ximū odiat l̄ cōtēnat
propter qd̄ i eplā Clementi d̄r. detractores
eē h̄cididas. s̄z occasiōalit̄: q̄z q̄ odit fratres
suū h̄cidida ē: ut d̄r. i. Job. 3. ¶ Ad tertiu dō
q̄ ira q̄rit i manifesto vidictā i ferre ut p̄hs
dicit i 2° rhetorice. iō detractō q̄ ē i occulto
nō ē filia ire sicut cōtumelia: s̄z magis iuidie
q̄ nitif̄ q̄litētiq̄z minuere gloriā p̄ximi: nec
tū sequit̄ prop̄ h̄ q̄ detractio sit grauior q̄z
contumelia: q̄z ex minori vitio p̄t oziri mai⁹ pec
catū: sicut ex ira nascitur h̄cididū et blaffe
mia. origo. n. p̄ctōzū attēditur s̄z iclinatōez
ad finē qd̄ ē ex p̄te ouerfōis: ḡuitas at̄ p̄cti
magl attenditur ex p̄te auerfōis. ¶ Ad quar
tū dō q̄ q̄z h̄o letat̄ i sn̄ia orl sui: ut d̄r. p̄. 15.
ide ē q̄ ille q̄ d̄trahit i c̄ipit magl amar̄ et cre
dē qd̄ dic̄: et p̄ oīs p̄ximū magl odire. et sic
magl r̄ceder̄ a cogitōe vitat̄. Iste effect⁹ p̄t
seḡ et ex alijs p̄ctis q̄ p̄tinēt ad odiū p̄ximi.

Ad quartū sic proce

diē. ¶ Videt̄ q̄ audiens q̄ tolerat detrabentē
nō ḡuit peccet. Nō. n. alijs magl tenet̄ alii
q̄z sibi ip̄s. s̄z laudabile ē si patiēter h̄o suos
d̄tractores toleret. Dic̄. n. Greg⁹ sup̄ Ezech.
omel. 9. Linguas detrabentiu sicut n̄ro stu
dio nō debem⁹ excitare ne ipsi p̄at̄: ita p̄ suā
malitiā excitatas debem⁹ eq̄nimif̄ tolerare
ut nob̄ meritū crescat. ḡ nō peccat alijs si d̄
tractionib⁹ aliorū nō resistat. ¶ B. Eccl. 4.
d̄r. Nō cōtradicas verbo veritatis yllō mo
do. s̄z q̄z alijs detrabit verba veritatis di
cedo ut s̄ dicit̄ ē. ḡ v̄ q̄ nō sp̄ teneat̄ h̄o de

tractoribus resistere. ¶ B. Nullus d̄z ipedi
re id qd̄ ē i vtilitatē aliorū. sed detractio fre
quent̄ ē i vtilitatē aliorū s̄ q̄s detrahif. dic̄
.n. Pius papa. Nonnunq̄z detractio aduer
sus bonos cōcitaf. ut q̄s vel domestica adu
latio uel aliorū fauor i altū extulerat. detrac
tio humiliet. ḡ alijs nō d̄z detractores ipedi
re. S̄z s̄ ē qd̄ Jero. dic̄. Caue ne linguam
aut aures habeas p̄urientes aut alijs d̄tra
has aut alios audias detrabentes. ¶ B. dō
q̄ fm̄ aplm̄ ad Ro. p̄. digni sūt morte non
solū q̄ p̄ctā faciūt: s̄z etiā qui facientib⁹ pec
cata consentiunt. Ad qd̄ cōtingit duplicif
vno directe: q̄n. s̄z q̄s iducit alii ad p̄ctū v̄
ei placet p̄ctm̄. Alio idirecte. s̄z q̄n non resi
stet cū resistere possit. et h̄ cōtingit q̄z non
q̄z p̄ctm̄ placeat. s̄z p̄t aliq̄z humanum ti
more. Dicendū ē ḡ q̄ si alijs detractōes au
diat absq̄ resistētia: videt̄ detractori cōsen
tire. vñ sit particeps p̄cti ei⁹. et si qd̄ iducat
eū ad detrabendū: l̄ saltē placeat ei detractō
p̄t odiū ei⁹ cui detrabit: nō minus peccat
q̄z d̄trahēt et q̄z magl. vñ Ber. dic̄. Detrahē
aut detrabentē audire qd̄ horū dānabilius
sit nō facile dixerim. Si vero non placeat ei
p̄ctm̄: s̄z ex tim̄ ore vel negligentia uel etiam
verecundia qd̄ā omittat repellere detraben
tē: peccat qd̄ē: s̄z multo min⁹ q̄z detrabēs. et
plerūq̄z venialif. Quisq̄ et h̄ p̄t eē p̄ctz mor
tale: vel p̄t h̄ q̄ alicui ex officio i c̄bit d̄tra
hētē corrigē: ut p̄t aliq̄d piculū qd̄ audies
nouit oīs: uel p̄t radice q̄ timor human⁹
q̄z p̄t eē p̄ctm̄ mortale ut s̄ habitum est.
¶ Ad primū ḡ dō q̄ detractioes suas null⁹
audit: q̄z mala q̄ dicunt̄ de aliq̄ eo audiente
nō sunt detractioes. p̄p̄ie loquēdo: s̄z cō
tumelie ut dicit̄ ē. p̄nt tñ ad noticiā alicui⁹
detractioes s̄ ipsū facte aliorū reuelatōib⁹
peruenire. et tūc sui arbitry est detrimentuz
sue fame pati: nisi h̄ vergat in piculū aliorū
ut s̄ dicit̄ ē. et iō in h̄ p̄t cōmendari ei⁹ pa
tientia q̄ patient̄ detractōes sustinet: nō at̄
ē sui arbitry q̄ patiat̄ d̄trimētū fame alii⁹.
et iō i culpā ei vertif si nō resistit cū possit re
sistere eadē rōne q̄ tenet̄ alijs subleuare a si
nū alteri⁹ iacētē s̄b onē ut p̄cipif Deut. 22.
¶ Ad scdm̄ dō q̄ nō sp̄ alijs debet resistē
detractori arguendo eū de falsitate. et maxi
me si sciat verū eē qd̄ dicit̄: s̄z debet euz v̄bis
redarguē de h̄ q̄ peccat fri d̄trabendo l̄ sal
tē ondes q̄ ei detractio displiceat p̄ tristitiā

faciei: qz ut dicitur ps. 25. Ventus aglo dissipat pluuias: z facies tristes linguā detrahentes. Ad tertium dicitur qd utilitas q ex detractioe puenit: nō ē ex lictione detrahētis: s; ex di ordinatione q ex qlibet malo elicit bonuz. z iō nihilominus ē detractorib; resistendū: si cut z raptorib; vel oppōsitorib; alioz: qz uis ex h oppōsis uel spoliatis p patientiā merituz crescat.

Quinde rside rādū ē de susurratioe. Et circa hoc querunt duo p vtrū susurratio sit peccatuz distinctū a detractōe. 2º quod hor; sit graui?

Ad primuz sic procedit. Videt q susurratio nō sit peccatū distinctū a detractōe. Dic. n. fido. i. liº et bimologiaz. Susurro de sono locutōis appellatur qz nō i facie alicui; s; i aure loq; detrahēdo s; loq; de altero detrahendo ad detractōem p̄tinet. g susurratio nō ē pctm̄ distinctū a detractōe. **S.** Leuit. 19. dicit. Nō eris criminatoz nec susurro in pplis. s; criminatoz idē v̄r eē qd detractor: g et susurratio a detractōe nō differt. **S.** Eccl. 28. dicit. Susurro z bilinguis maledict; erit. s; bilinguis videtur idē eē qd detractor: qz detractorū ē dupli lingua loq; alie. s. in absentia. z aliter in p̄ntia. g susurro idē ē qd detractor. **S.** 3º ē qd **R.** o. p̄ sup illud: susurrodes detractores dicit glo. Susurrones inf̄ amicos discordi am seminātes. detractores q alioz bona negant vel minuūt. **R.** dicendum q susurro z detractor in mā cōueniūt. z et i fofa siue i modo loquēdi: qz vterq; malū occulte de p̄ximo dicit: p̄p̄ quā similitudinē interdū vnū p̄ alio ponit. **Uñ** Eccl. 5. sup illud. Nō appelleris susurro. dicit glo. i. detractor. Differūt at̄ i fine: qz detractor intēdit denigrare famaz p̄ximi. vñ illa mala de p̄ximo p̄cipue p̄fert ex qbus p̄xim; infamari possit: uel saltē diminui: ei fama. susurro aut̄ intendit amicitia separare ut p̄z glo. inductā. **A** p̄ illud qd dicit ps. 26. Susurrone subtrahit iurgia congescunt. z iō susurro talia mala p̄fert d̄ p̄xio q p̄it 3º ipsū cōmouere aium audientis: s; illud Eccl. 28. Vir peccatoz turbabit amicos. z i medio pacē h̄ntiū imittit inimicitiam. **Ad**

primuz g dicit q susurro i q̄tū dicit maluz de alio dicit detrabere. In h̄ tñ differt a detractore: qz nō intendit simpliciter malū dicere. s; q̄qd sit illud qd possit aium vni; p̄turbare 3º aliu: et si sit simpliciter bonū. z tñ apprens malū i q̄tū displicet ei cui dicit. **A**d secū dū dicit qz criminatoz deffert a susurro z a detractore: qz criminatoz ē q publice crimina alyis imponit uel accusando uel conuicando: qd nō p̄tinet ad detractore z susurro nez. **A**d tñ dicit q bilinguis p̄p̄ie dicitur susurro. Cū. n. amicitia sit inter duos: nitif susurro ex vtraq; pte amicitia rūpere. z iō duab; linguis v̄t ad duos. vni dicens malum de alio: p̄p̄ qd dicit Eccl. 28. Susurro z bilinguis maledictus ē. **E**t subdit. Multos .n. turbauit pacē h̄ntes.

Ad secunduz sic procedit. Videt q detractio sit ḡui; pctm̄ q̄ susurratio. **P**ctā. n. oris cōstitūt in h̄ q alig; maledicit. s; detractor dicit de p̄xio ea q̄ sit mala simplicit̄: qz ex talib; oris infamia uel diminuit fama. susurro at̄ nō curat dicere nisi mala apparentia q̄. s. displicēt audienti. **ḡ** ḡui; pctm̄ est detractio q̄ susurratio. **S.** Quicūq; aufert alicui famā: aufert ei nō solū vnū amicū: s; multos: qz intellectus vni; cuiusq; refugit amicitia infamiū p̄sonarum. **Uñ** 3º quedā dicit 2º palipo. 19. P̄is q oderūt dñm amicitia iungeris. susurratio at̄ aufert vnū solū amicū. **ḡ** ḡui; pctm̄ ē detractio q̄ susurratio. **S.** Jaco. 4. dicit. Qui detrahit f̄ri suo detrahit legi. z p̄ns deo q̄ legislator. z sic pctm̄ detractōis v̄r eē pctm̄ i deuz qd ē ḡuissimū ut s̄ habitū ē. peccatū aut̄ susurratōis est p̄ximū. ḡ pctm̄ detractōis est ḡui; q̄ pctm̄ susurratōis. **S.** 3º ē qd dicit Eccl. 5. denotatio pessima super bilinguez. susurratoz aut̄ odiū inimicitia z contumelia. **R.** dicit q sicut s̄ dictū est. peccatum i p̄ximū tanto ē graui; quāto p̄ ipsū nocumētuz p̄xio infert. nocumētū at̄ tanto maius ē quāto mai; ē bonū qd tollit. In cetera dō extiora bona p̄mict amicus: q. sine amicis nullus viuere p̄t: ut p̄z p̄ p̄ximū in 8º et h̄icoz. **Uñ** dicit Eccl. 6. Amico fideli nulla ē comparatio: qz z optima fama q̄ p̄ detractōnem tollit ad h̄ maxime necia ē ut h̄ idone; ad amicitia habeat. z iō susurratio ē mai; pctz q̄ detractio z q̄ contumelia: qz amic; ē melior